

De Moeial

Tweewekelijks gratis dingies voor VUB-dinges. Van 22 februari tot 7 maart 1988.

Inhoud:

- 1 Waar studenten Toegepaste Wetenschappen zélf voor gekozen hebben en toch over jammeren: de verplichte labo's.
- 2 Het eerste Moeialartikel waarvan de inleiding boven de titel figureert: Jacques Brel in 'le plat Moeial'.
- 3 De Raad van Beheer bij de neus genomen? In elk geval is het raadzaam af en toe de neus dicht te knijpen!
- 4 Verrassing! In deze Moeial 2 kultuurpagina's, onder andere dus hier.
- 5 Boer Bakker Bolletje in de lift. Een echte autotest, als het ware: van onze eigen blauwe elektrische autotjes! En voor uw zoetzure uitjes in Brussel: maar een beetje uit in Brussel, tenslotte moeten jullie maar eens beginnen blokken! En anders kijk je maar naar Sportweekend!
- 6 De avonturen van keizer Bonkassa en van een selder in de bie. Het dieptepuntje en het vervolg van de PGE-turbo-test.
- 7 Berichtjes, taxistop, de agenda.
- 8 Kultuurkrant.

De Moeial.

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, ism VO, BSG en de Dienst Cultuur.

Adres: De Moeial,
Pleinlaan 2-gebouw Y
1050 Brussel
Tel: 02/641 23 38

Verantwoordelijk uitgever:

Saskia Schoofs
Grotestraat 116
3118 Werchter.

Medewerkers: Saskia Schoofs, Michel Kwispelmans, Joeri Gagarin, Wolfgang Piepers, Jeton Chaplin, Frank Levensweg, Nattelie Zijck, Pluto Hondsbek, Geert Hagelslag, Piet De Trollemaere, Elisabeth Plas Tron en Wim Van Zwambeke.

Abonnementen: 150,- voor 1 jaar (15 nummers). Steunabonnement: 500,- te storten op rek.nr. 001-1386975-48 van De Moeial. Met duidelijke vermelding van naam en adres.

Sankties tegen afwezige

Toegepaste Schetenwappers.

Voor dit akademiejaar had de fakulteit Toegepaste Wetenschappen gezorgd voor een verandering in haar "reglement voor toelating tot de examens" (beslist door het Fakulteitskollege op 10 december '87). Deze verandering betreft vooral de sankties die tegen een student genomen kunnen worden wanneer hij of zij teveel verplichte oefeningen of praktika (labozittingen) mist.

Akkoord, het zorgt wel voor een specificering van de regeling dienomtrent, zodat de student 'weet waaraan hij zich te houden heeft'; dit impliceert meer zekerheid voor de werking van het sekretariaat, en vooral meer zekerheid voor het academisch personeel. Jammer genoeg ook meer willekeur, want behalve een mogelijke uitsluiting van één of twee zittijden voor de student wordt de prof in kwestie ook nog de mogelijkheid geboden om zijn kwotering aan te passen, indien een student teveel afwezigheden heeft voor het betrokken vak.

Hoe zit het dan?

Het is zo dat de aanwezigheid op oefeningenzittingen en praktika zonder meer verplicht is. Het reglement van de fakulteit betreft enkel de sankties die in dat verband kunnen getroffen worden (door het fakulteitskollege) en de (vage) criteria daarvoor. De studenten teknen bij elke verplichte zitting een *aanwezigheidslijst*. Indien er een 'gerechtvaardigde' afwezigheid is (waar zijn de criteria?) geeft de assistent die de zitting begeleidt de student de kans om dit recht te zetten (bijv. door de zitting in te halen), vóór de controle van de afwezigheden gebeurt. Indien er achteraf een betwisting zou zijn, wordt als bewijs enkel en alleen de handtekening van de student op de aanwezigheidslijst aanvaard! Dit betekent dat de student zelf geen enkel been heeft om op te staan, in geval van zo'n betwisting'.

De controle van de afwezigheden. I.t.z. het verwerken ervan, gebeurt tijdens de lentevakantie. Dus verplichte zittingen die daarna nog gegeven worden, worden niet meer gecontroleerd. De eindevaluatie gebeurt dan ook totaal verkeerd, vermits men niet meer dan 10% afwezig mag zijn op het totaal van het verplicht curriculum (dus alle vakken samengeteld). Dit kan in twee richtingen: ofwel is de student in orde voor alle vakken vóór de paasvakantie en veegt hij zijn voeten aan hetgeen wat daarna komt, ofwel is hij meer dan 10% afwezig geweest op de vakken voor het lenteverlof en volgt hij daarna alles braafjes, zodat de student in totaal nog aan minder dan 10% komt. De som van teveel afwezigheden wordt voor het einde van de voorexamenweek uitgehangen; de student krijgt dan één week om te protesteren indien hij dat nodig acht.

De maatregel. (Ook wel een leerstuk van Berthold Brecht, anno 1936).

De beslissing over wat met een teveel afwezige student gebeurt, wordt dan genomen door het fakulteitskollege, en ad valvas uitgehangen. Dit moet ergens gedaan worden tussen een week na de verwittiging (zie hierboven) en twee weken vóór het

einde van de kolleges. Wat zijn nu de criteria voor *maximale afwezigheid*?

Welnu, 'indien een student *meer dan 50% afwezigheden heeft voor een vak met 20u. oefeningen of minder, *of meer dan 25% voor een vak met meer dan 20u. oefeningen, *of in totaal meer dan 10% afwezigheden heeft,

dan wordt die student geweigerd, hetzij voor eerste, hetzij voor eerste en tweede zitting.

Indien een student toegelaten wordt tot de examens maar toch afwezigheden heeft voor een bepaald vak, dan wordt aan de titularis gevraagd hiermee rekening te houden bij het bepalen van het cijfer voor de praktika of oefeningen. Dezelfde regel geldt voor de afwezigheden tijdens de oefeningen na de lentevakantie.' Het spreekt vanzelf dat deze laatste regel, zij het dan maar een advies aan de titularissen, een zekere mogelijkheid tot willekeur inhoudt. Wat betreft het criterium voor uitsluiting van niet alleen de eerste maar ook de tweede zitting, dat is er niet. Het wordt in vergadering beslist.

Wat zegt de

Onderwijsraad (O.W.R.)?

Het nieuwe reglement werd aan de O.W.R. gepresenteerd zodat die een advies kon uitbrengen met betrekking tot de toepassing ervan. In de O.W.R. heerste echter een verdeelde polemiek waarbij zowel praktische als fundamentele kanten ter sprake kwamen. Tenslotte verwees de O.W.R. het hele probleem terug naar de fakulteit Toegepaste Wetenschappen, zodat er eigenlijk niets aan veranderd is.

Voorts...

Men zou zich kunnen bevragen over die verplichte aanwezigheden: het is waar dat het beroep van burgerlijk ingenieur een praktisch aspect kan hebben, en dat de student zich daarvoor een zekere praktische vaardigheid eigen moet maken, maar wordt die wel korrekt geëvalueerd door een verplichte aanwezigheid? En indien dit wel het geval zou zijn, wat is dan nog het nut van de vele oefeningen- en labo-examens, die het aantal examens op een akademiejaar met drie doen vermenigvuldigen? Ook het wetenschappelijk personeel lijdt onder dergelijke regelingen; de assistenten zitten immers konstant met drie taken opgescheept: een wetenschappelijke, een onderwijzende en een administratieve. Men zou bijv. een monitoraat kunnen inrichten, zoals dat aan de K.U.L. het geval is, waar studenten met hun vragen i.v.m. de cursus naartoe kunnen, zonder hen bijna 400u. op een jaar les te laten krijgen van een - meestal pas afgestudeerde- assistent.

Al die hoedanigheden maken het programma voor deze studie nodeloos zwaarder, en zorgen voor een discriminatie in studiebelasting t.o.v. andere studierichtingen. Men zou de studenten meer vrijheid kunnen geven van studieregeling, en de evaluatie gedetailleerder maken, zodat een kwotering inderdaad een goede maatstaf wordt voor de opgenomen en geassimileerde kennis van de student. Indien de student zoiets zou willen bereiken, zal hij niet bij de pakken mogen blijven zitten.

Masoch.

Jacques Brel: het was en is een fenomeen. Toen hij in 1978 stierf was de wereld - uitgezonderd de kleinzerige fervente flamingant - geschokt. De gevoevolle chansonnier die zijn poëtische teksten op die eigen krachtige en emotionele manier kon brengen bezweek in een Parijse kliniek aan kanker.

Tien jaar na Brels dood vroeg Johan Anthierens zich af wie het meest dood is: Jacques Brel of Claude François, de Franse smartlap die in datzelfde jaar dramatisch kopje onder ging in het eigen bad. Daarmee was de toon van de Brelavond op de VUB gezet. Beeld, tekst en uitleg over Brel en enkele kompanen werden door een narcistische Anthierens (die momenteel aan een Brelbiografie werkt) en een franstalig enthousiaste - niet te stoppen! - France Brel, dochter van, gegeven.

Brel was niet alleen de grote artiest zoals de buitenwereld hem kent, maar eveneens een vervelend vaderje met konservatieve opvoedingsgedachten. Zo mochten de zusjes Brel tijdens de maaltijden de kiezen slechts gebruiken voor het malen van het voedsel; praten was verboden. Gelukkig voor hen was hyperaktieve Jacques niet veel thuis te vinden.

Met Brel ging ook een van de grootste haat-liefde verhoudingen teloor. Brel had tijdens zijn leven namelijk een nogal moeilijke relatie met zijn vaderland en eigenlijk met geheel de mensheid. Voorwaar geen simpele zaak, maar de Moelial houdt van lekker getormenteerde geesten en drukt Jacques Brel dus postuum tegen de borst.

JACQUES BREL.

oftewel

Jacques Brel!

D.M.: Is de taak van de 'Stichting Brel' eerder gericht op het verder zetten van de geschiedenis van Jacques Brel, of zet ze zich ook in voor de taak die Brel zichzelf oplegde: het brengen van cultuur aan het volk?

France Brel: Aanvankelijk wilde de organisatie zich enkel bezig houden met Jacques Brel zelf, omdat dat al genoeg werk met zich meebracht, maar heel snel ben ik me ervan bewust geworden dat de organisatie 'geopend' moest worden, dat er andere dingen, zoals tentoonstellingen en spektakels, georganiseerd moesten worden die niks met Brel zelf te maken hadden. Laat ons zeggen dat Jacques Brel een soort voorwendsel was om andere dingen te doen. Voor ons is het interessant dat we in de Stichting Brel niet slechts denken met Brel, muziek draaien van Brel..., we willen echt een oord zijn waar nu, in 1988, dingen gebeuren, in België. Voor ons is dat heel belangrijk. 't Is niet altijd gemakkelijk, maar zo proberen we te werken.

D.M.: Wist Jacques Brel zelf dat er ooit iets als de Stichting Brel zou bestaan?

F.B.: Nee, dat wist hij natuurlijk niet. Mijn vader is gestorven in 1978 en ik heb de Stichting in 1981 opgericht. Hij wist dat helemaal niet, mijn vader dacht niet aan dergelijke dingen. Die zijn te statisch voor hem, hij hield van beweging, van buiten zijn. Een Stichting is kalmer dan hij was, maar toch is 't belangrijk om dit werk te doen, want er waren veel mensen die me vragen stelden over mijn vader, en daarvoor dient de Stichting; om inlichtingen te verstrekken, mensen te helpen die boeken schrijven, thesissen, films maken, televisie-uitzendingen. Juist omdat er zoveel interesse was heb ik de Stichting opgericht. Ik dacht zo: we zullen eens proberen de vragen te beantwoorden.

D.M.: Wordt u nooit vermoeid door het altijd houden van dezelfde redevoeringen, het beantwoorden van steeds dezelfde vragen?

F.B.: Nee. Misschien omdat ik te exhibitionistisch ben, maar 't zijn nooit echt dezelfde vragen, nooit echt dezelfde

situaties, want mijn gevoeligheden veranderen aldoor. Het is nooit twee keer hetzelfde. Trouwens, vraag het maar aan Johan, heb me al in Gent gechoord, ik heb daar totaal verschillende dingen verteld. Johan Anthierens: 't Was heel anders, ja. **F.B.:** De film is natuurlijk wel dezelfde, dat is waar, maar toch... als ik die zo bekijk, vind ik dat er avonden zijn waarop mijn vader er zingt dan op andere. Er zijn dagen waarop ik méér toeschouwer ben, en dagen dat ik het minder ben.

D.M.: Bent u beïnvloed door uw vaders ideeën over volwassenheid en de verwerping daarvan?

F.B.: Nee, ik heb veel minder talent dan mijn vader, dus ondervind ik veel meer moeilijkheden bij het weigeren volwassen te worden. Maar ik heb heel wat ideeën van hem gestolen, zeker. Andere ideeën, die van wanhoop en verwondering. Wat ik zeker van mijn vader geërfd heb, is zijn ondernemingszin, de lust om op te bouwen. Hij schreef liedjes, ik organiseer. Dat bezielt mij. Het is de energie om dingen te doen.

D.M.: Wat zou 'hij vinden van de Stichting Jacques Brel?

F.B.: Nogmaals, hij zou zeer verwonderd zijn over 't feit dat er nu nog over hem gesproken wordt. Echt, daar dacht hij helemaal niet aan. Aan de ene kant zou hij zeggen: "Wat is dat daar voor een stomme boel, wat steken die daar in hemelsnaam uit, waartoe dient dat?", maar aan de andere kant zou hij zeggen: "Ik ben toch blij, want..."

D.M.: Hoe reageerde hij dan op zijn sukses?

F.B.: Hij was echt verwonderd, hij had dat nooit verwacht. Hij was iemand die veel deed, hij had helemaal geen tijd om te gaan zitten nadenken van "Ik ben Jacques Brel..."

D.M.: Maar hij realiseerde zich toch dat de 'Olympia' niet zomaar het eerste het beste zaaltje is?

F.B.: Dat begreep hij niet, daar is iets gebeurd dat hem te boven ging. Daarna was het voor hem moeilijk om Jacques Brel te zijn, hij zei: "De mensen denken dat ik fantastisch ben, en mooi, en lief...", nu ja,

iets dat te hoog stond voor hem, "...maar ik ben niet zo, ik heb fouten."...maar ik ben niet zo, ik heb fouten.". Hij wilde niet zo geïdealiseerd worden, dat maakte hem zenuwachtig. Hij ging altijd met de mensen drinken, om te tonen dat hij zoals hen was, en niet buitengewoon. Maar de kranten, de radio, de televisie...

D.M.: Was hij een vader zoals de anderen?

F.B.: Ah, ja, h...naa! Hij was dikwijls vervelend zoals de andere vaders.

D.M.: Probeerde hij soms liedjes eerst thuis uit?

F.B.: Ja, hij probeerde liedjes thuis uit, maar er was geen sprake van dat we onze mening erover zouden geven, nee, dat mocht niet. Hij was de enige baas, alleen hij mocht beslissen. Eventueel ook de muzikanten, maar die moesten het heel zachtjes en lief aanbrengen.

D.M.: Hij was dus niet even progressief als zijn liedjes?

F.B.: Inderdaad niet. Op de scène had hij een zekere houding tegenover zijn publiek, in het privé-leven kon hij heel verschillend zijn. Maar hij erkende dat, "Zo is het.", zei

hij.

D.M.: Dan kunnen we misschien overgaan tot Johan Anthierens.

J.A. (opschrikkend): Hè? O, ja. Danku.

D.M.: Biografie?

J.A.: Biografie? Ik ben geboren...

D.M.: Zonder Auto!

J.A.: Ah! De bedoeling is het eerste nederlandstalige boek over Jacques Brel te maken. Ik was vorig jaar heel verbaasd toen ik vernam dat er nog geen nederlandstalig Brel-boek was, en omdat ik vind dat Olivier Todt dat zeer goed gedaan heeft, zeer volledig, en omdat ik ook niet zo georganiseerd werk om een klassieke biografie te kunnen maken, (daar heb je namelijk veel tijd en geld voor nodig, dan moet je zo'n beetje alles gaan exploreren), gooi ik het voor een deel over een andere boeg door een aantal geselecteerde mensen aan het woord te laten met hun mening over Brel, en dan krijg je wat France Brel zei: "Iedereen heeft een beetje zijn eigen Brel, naar zijn eigen beeld en gelijkenis."

Geert, Mikkie, Saskia.

**BREL DE JEZUS
CHRISTUS VAN
FONDATION JAQUES
BREL'**

Wie Anthierens al aan het werk gehoord heeft, weet dat er nooit meer verwacht moet worden dan goedbedoelde en prachtig geformuleerde haatirades over alles wat volgens onze Johan rijp voor afbraak is. Altijd goed voor een glimlach, altijd goed voor een positieve waardering betreffende zijn woordkeuze, nooit een zinnig woord over het onderwerp -een overblijfsel uit zijn jezuitentijd?- en steeds weer gespekt met de nodige egotripperij. Ook nu weer amuseerde hij de luisteraar, met een geïmproviseerd interview tussen Meneer Brel en Anthierens. Zo kreeg Anthierens een prachtig medium om zijn gal te spuien, en het publiek hetgeen waarvoor ze gekomen waren: Brel. Het komt natuurlijk als lijkenpikkerij over, maar dat zal wel aan mijn slecht karakter liggen.

Na Anthierens tijd voor de predikster van het Bredom. Stel je voor: je vader als reden van je dagelijkse boterham. Freud had het moeten weten. Ze meent het misschien niet slecht met papa, en ze wist zonder twijfel te boeien met familieperikelen, maar ze richt onrecht aan, aan het 'fenomeen' Brel. Toen ze bijvoorbeeld op de vraag naar de betekenis van 'les Flamings' het liedje reduceerde tot een typisch Brel's grapje, papa deed wel vaker iets om iemand te plagen - maak ik mij bedenkingen over de kritische ingesteldheid van dochterlief. Ik geef toe dat ik onaangenaam verrast was over de professionele manier waarop de scherpe kantjes van vader Brel - bijvoorbeeld: zijn attitude t.o.v. de bourgeoismentaliteit - mooi gladgestreken werden. France Brel doet meer dan alleen maar een schet maken van Brel. Ze geeft er de handleiding: 'Commerciële interpretatie van vader Brel' bij onder het motto "Jacques Brel ou le sentiment de la différence". Hierin mag - en kan - ieder zijn beeld over Brel plaatsen. Maar Brel was meer dan wispelturigheid en onduidelijkheid. Brel was ook kritisch en hard, haatte, schopte, stampte en vloekte in zijn liedjes en in zijn leven. Tegen vrouwen, bourgeois enz. Maar blijkbaar mag hij dat niet meer in de Fondation. Niet alleen Anthierens treedt deze stelling bij; reeds meerderen hebben France Brel met haar Fondation vaarwel gezegd omdat ze een te proper, een te commercieel pad bewandelt en Brel afschildert als iemand die hij maar voor een deel was. Maar laat deze wuppelende woorden en krielende kritieken geen afbreuk doen aan mijnheer Brel zelf. We weten namelijk allemaal: 'Elle a des seins comme des trottoirs et moi, moi je viens pour la gaz' (en omgekeerd natuurlijk).

piet.

De Moeial heeft

nieuwe kaartomlijsten!

Toen Dirk-Peter Volckaerts om zowel emotionele als zakelijke redenen ontslag nam bij De Moeial, kreeg de redactie een dubbel probleem te verwerken:

1. Zouden wij nu nooit meer tijdens de arbeid verblijd worden door een van zijn aria's?
 2. Wie maakt er nu onze tekeningetjes?!
- Twee mensen konden ons eigen onhandige geklungel niet langer aanzien en kwamen zich spontaan aanbieden als nieuwe huistekenaar. Het zijn de heer Wim van Wambeke, socioloog in wording, en juffrouw Elisabeth Van Son, dito communicatiewetenschapster.

Vijgen na Pasen, oftewel: Raad van Beheer bij de neus genomen.

Rector Loccufier heeft de mogelijkheid om, in samenspraak met voorzitter Corijn van de Raad van Beheer, beroep te doen op artikel 28 van het organiek statuut van deze raad, waarin de mogelijkheid beschreven staat om in geval van hoogdringendheid bepaalde beslissingen te nemen, die weliswaar achteraf door de Raad moeten bekrachtigd worden. Welnu, hij heeft dit toegepast voor het verschaffen van werkgelegenheid aan J.V.

Deze was ten tijde van zijn aanname door de V.U.B. verwickeld in een gerechtelijke zaak van ethisch allooi, wat achteraf de aandacht vestigde op de verdachte toepassing van artikel 28 door de Rector.

geval van

Juridische handigheid.

J.V. werd aangenomen voor 'redactionele inbreng in het V.U.B.-magazine, -brochures en -tijdschriften' bij middel van een zelfstandigenkontraat. Het toeval wil dat men, in tegenstelling tot een gewoon werknemerskontraat, op deze wijze geen 'bewijs van goed gedrag en zeden' moesten -terwijl we hier toch te maken hadden met een (trouwens juridisch niet op punt gesteld) verdoken arbeidskontraat. Nu was het wel zo dat ten dezer tijde nog geen uitspraak was geveld. Het is zelfs zo dat de V.U.B. zich al tegen een gerechtelijke uitspraak heeft gekeerd, maar dit ging dan wel gepaard met een morele stellingname. Het besluit van de Rector werd bekrachtigd maar de beklagde werd schuldig bevonden aan een medeplichtigheid in een zaak waar de V.U.B. zich onmogelijk kon achter scharen. Als we het voorbeeld nemen van de 'probleembenoemingen' van Dr. Amy (abortusproces) en Daniël Buyle (politiek ontslag B.R.T.) aan de V.U.B. dan kunnen we tot het besluit komen dat dit onvergelykbare punten zijn, vermits de V.U.B. hier op 'vrij onderzoek'-elijke wijze een mening heeft gevormd en ze heeft die mening ook al op verscheidene manieren naar buiten gebracht. Goed, we kunnen van de V.U.B. ook doen aan 'opvang van gedetineerden', wat ze ook uitstaken. Maar waarom?

Hoogdringend.

Loccufier heeft beroep gedaan op artikel 28 van het organiek statuut van de R.v.B.: een aanstelling om redenen van hoogdringendheid. Dit gebeurde op de R.v.B.-vergadering van 3 februari 1988. J.V. werkte

echter al op de V.U.B. vanaf oktober 1987! Het is duidelijk dat hier onmogelijk van een hoogdringendheid kan gesproken worden. Men zou zich de vraag kunnen stellen of deze hoogdringendheid niet toegepast is geweest om de andere raadsleden op vlugge wijze te verschalken. Maar waarom?

Een nieuwe plaats voor het V.U.B.- magazine.

In het verleden werd er kritiek geleverd op de kwaliteit van het V.U.B.- magazine. Het is dan ook waarschijnlijk wel verantwoord om een nieuwe arbeidsplaats in te voeren, teneinde hieraan iets te doen. Maar waarom toevallig op dat tijdstip en waarom met hoogdringendheid?

Ontslag nummer 1.

Op 30 maart 1988 nam J.V. ontslag. Werd het rector Loccufier ondertussen te heet onder de voeten en moest J.V. daarvoor opdraaien? Of beviel hem het werk gewoon niet?

Op 31 maart 1988 ondertekenden 11 stemgerechtigde raadsleden (van de 36) een voorstel tot beslissing om zich te distantiëren van de toepassing (op 3/2/88) en de bekrachtiging (op 9/3/88) van art. 28, dus eigenlijk een soort nietigverklaring van de volmachtsbeslissing van de rector. Ook werd een bespreking van het ondertussen al beruchte artikel gevraagd, waarbij men dus eigenlijk de omstandigheden in vraag stelde waarin door de rector nog volmachtsbeslissingen mogen genomen worden.

Ontslag nummer 2.

Nadat student-lid van de Raad van

Beheer An Vranckx deze hele affaire openlijk had afgekeurd, naar verluid onder uitgebreide argumentatie, heeft zij begin april 1988 haar ontslag aangeboden als lid van de R.v.B. Volgens haar was het duidelijk dat er van buitenuit een sterke macht bleek te bestaan, uitgeoefend op het V.U.B.- beleid, waardoor de autonomie van de Raad (het hoogste bestuursorgaan van de V.U.B.) in het gedrang kwam. Zij kon het voor zichzelf niet meer verantwoorden, als student Letteren en Wijsbegeerte, om door haar aanwezigheid in de R.v.B. een beleid goed te keuren dat in vraag gesteld moet worden. Daarbij mogen we nog vermelden dat A. Vranckx al enige jaren begaan is met het beleid van verschillende instellingen binnen de V.U.B. en de V.U.B. zelf, en dat haar ontslag moet aanzien worden als een 'politieke' daad ten aanzien van het beleid van onze universiteit.

Tenslotte.

Het is wel duidelijk dat dergelijke stunts niet alleen interne strubbelingen veroorzaken, ook naar buiten toe wekt de V.U.B. niet bepaald vertrouwen indien het beleid op dergelijke, dubbelzinnige wijze gevoerd wordt. Zulks is wel grappig, indien we weten dat sinds de verkiezing van rector Loccufier in 1986, de gelden voor 'uitstraling V.U.B.' fors verhoogd zijn, in tegenstelling tot de middelen voor onderwijs en research.

Masoch.

LAST TANGO
COME AND SEE

FEEST !!!!!!!!! THE LAST TANGO

De Dienst Kultuur nodigt u bij deze uit op de feestelijke afsluiting van een cultureel seizoen. Geen koud buffet, geen bloemen en kransen maar een mengeling van wat goed was of het zeker nog zal worden. Leg u even ontspannen achterover en lees.

PAUL SCHRIJVERS

afdeling animatie - publieke
verschijning

THE BURT VEGAS COMBO

Sinatra - Orbison - Presley -
Sedaka - 3 x 35'

WARNER BROS. BROTHERS

ex- Bedtime for Bonzo - ex- Jo
Lemaire - not suited for a sensitive
audience - 50'

KRISTOF STEENHAUT

accordeon tangolaise

MAC DOUFF

verrassing - ontroering - verwon-
dering - bewondering

FILM : "CONGO : MADE IN BELGIUM"

THE LAST BATTLE OF DJ'S
dans - housejive - de heren Ballet
en Holvoet

Wij verwachten u in dichte
drommen en gesloten gelederen.
Donderdag 28 april - 20u
Kultuurkaffee - Toegang gratis

FILM VUURWERK

De anti stress-campagne. Vier
films vol spanning, sensatie en alle
dingen waar een student zich op dat
moment niet hoort mee in te laten.
Op een rij :

"JIMI HENDRIX PLAYS BERKELEY"

De laatste beelden van Jimi voor
zijn tragische dood. Een menselijke
getuigenis en een uniek document.
"STUDENTENREVOLTE GENT
'69"

Een documentaire.

Maandag 9 mei '88 - 20u
Kultuurkaffee - gratis

"BEYOND THE VALLEY OF THE DOLLS"

Puntgaaf gefilmde uitspattingen in
een kolkende mix van homosexuali-
teit, dolgedraaid sadisme, lesbische
proefkonijnen en meer roll dan
rock.

Dinsdag 9 mei '88 - 20u
Kultuurkaffee - gratis

"EASY RIDER"

Dé cult-film van de zestiger jaren,
waarin alle heilige huisjes
opgeblazen worden. Sex, drugs &
rock 'n roll.

Woensdag 11 mei '88 - 20u
Kultuurkaffee - gratis

PSYCHOLOGIE-LITERATUUR

Lezing, vraaggesprek, discussie
over de filosofische, maatschappe-
lijke en psychologische elementen
aanwezig in volgende werken uit de
wereldliteratuur :

'LES CONFESIONS DE J.J. ROUSSEAU'

van ROUSSEAU

Inleider : H. DETHIER

donderdag 28 april - 18u
Aula VUB Aud. Qd - gratis

'SCHULD EN BOETE' van DOSTOJEWSKI

Inleider : S. GUTWIRTH

donderdag 5 mei - 18u
Aula VUB Aud. Qd - gratis

TONEEL GILLES !

van HUGO CLAUS
door JAN DECLEIR

Topauteur Hugo Claus en topacteur
Jan Declair bundelden hun talent in
de theaterproductie 'Gilles !', een
monoloog van twee en een half uur.
Basis van het stuk is het authen-
tiek verslag van een proces dat
gevoerd werd in de 15de eeuw
tegen Gilles de Rais, maarschalk
van Frankrijk, wegens het aan-
randen en vermoorden van
honderden kinderen.

Men hoort en ziet Gilles de Rais de
vragen van het gerecht beant-
woorden en in die zin vertegen-
woordigen de toeschouwers het
publiek in Nantes van 1440.

Hugo Claus : ... maar als een rode
draad wordt ook de dramatische
levensloop van de beschuldigde
gevolgd, zijn vriendschap voor
Jeanne d'Arc met wie hij de
Engelsen bevocht, zijn introverte
terugtrekking tot zijn kasteel te
Tiffauges, zijn alchemistische
experimenten, zijn mythische
neigingen en zijn hopeloze pogingen
om, God en de gemeenschap van de
mensen tergend zijn existentiële
eenzaamheid te doorbreken...

Er is een uiterst sterk spel-element
in de publieke biecht van de
moordenaar Gilles de Rais, een spel
van exhibitionisme, leugen en
naakte waarheid dat ongetwijfeld
ook de toeschouwers van vandaag
zal schokken en doen meeleven.

Vanwaar de belangstelling voor een
figuur als deze van Gilles de Rais ?
Ronald Commers (RUG-VUB) : "In
het afstervend feodaal universum,
gesymboliseerd in Gilles' passionele
dood aan de galg, moest het
grootste onheil wel zijn niet meer
te behoren tot de kerk, tot de
feodale hiërarchische wereld onder
God. God met zijn echte engelen,
niet met puffende prelaten. God
met zijn witte en zwarte zoon,
Jesus en Satan. God tegenover wie
de wereldlijke vertegenwoordigers
van de kerk slechts uiterlijk
vertoon waren.

Misschien is het ook wel daarom
dat Gilles de Rais later tot een
waaninnig blijvend voorbeeld werd
gemaakt van een gekwelde Europese
cultuur, opgesloten in een nieuw,
ditmaal burgerlijk, universum van
kwezelarij, leeg met zijn cere-
monieel geworden redelijkheid,
broederlijkheid en vrijheid. Een
cultuur ziekelijk snakkend naar
weer eens een ongebreidelde mani-
festatie van de wil, naar de tot
waanin verkerende zelfbeschikking
en naar de monsterachtige negatie
van het aangezicht van de ander.

Staat met Gilles misschien de
geschiedenis van een cultuur
terecht ?"

Een laatste kans om Jan Declair aan
het werk te zien (want Brussel is
de afsluiter van de Belgische voor-
stellingenreeks) op

Woensdag 4 mei '88 - 20u

Aula VUB - Toegang: 150, 250fr

Reservatie en voorverkoop :
Dienst Kultuur 02 641 23 25

Downside up

In de Centrale Bieb van Antwerpen bestel ik de lift om van de derde verdieping naar het gelijkvloers af te dalen. Die lift is er zo eentje die zeer modern oogt, maar waarvan het inwendige het uitwendige niet bijtreedt. Angst voor een uurtje vastzitten is niet ongegrond, maar schrik om tussen de deuren klem te geraken is absoluut overbodig: het duurt wel een halve minuut vooraleer het ding zich "volautomatisch" sluit. Maar goed, ik heb dus op het knopje "naar beneden" gedrukt. De lift start op het gelijkvloers, stopt nog op de eerste verdieping, slaat (gelukkig) de tweede over omdat daar eigenlijk geen enkele toegang tot een afdeling is, en tenslotte opent Sesam zich na anderhalf minuutje wachten. Een heer stapt uit, ik stap in en vergezel een koppel met twee kleintjes en een buggy voor een rechsireeks reisje naar de algemene uitgang. Altans, dat is de bedoeling. Maar nee, de lift houdt het hoofd omhoog en de lift gaat zodoende naar de vierde en meteen hoogste verdieping. De deuren openen zich, de onzichtbare man stapt in, en een half minuutje later zijn we weer aan 't dalen. "Hopelijk meteen naar nul nu", merkt de mannelijke helft van het koppel nog op, maar ondertussen voelen we alweer een negatieve versnelling. "Tja, dat komt omdat ik op het knopje-neerwaarts heb gedrukt, vrees ik", geef ik gegeneerd toe. De deuren gaan open, blijven een halfminuutje naar een onbekende gapen, en hop, daar zakken we weer, zonder te stoppen op de tweede verdieping. "Dan gaan we nu normaliter nogmaals op het eerste stoppen, want daar drukten wij op de knop neerwaarts...", redeneert het mannelijke koppel-stuk, die mij

blijkbaar verdenkt op allebei de knopjes gedrukt te hebben uit ongeduld (wat hierbij ontkend wordt). Ondertussen overloop ik chronologisch de lotgevallen van de lift, wat dit verhaal betreft. Een man neemt op het gelijkvloers de lift naar de derde verdieping, en op het eerste drukt een koppel met twee kinderen op het knopje-neerwaarts. De lift stopt dus op het eerste met de pijl opwaarts gericht. Het koppel denkt: "Een lift is een lift" en stapt mee in. De lift gaat echter niet in de richting die ze hopen en stopt op het derde, alwaar de man uitstapt en ik instap. Ook ik heb op het knopje-neerwaarts gedrukt en ook ik denk dat de lift wel zal dalen. Maar één of andere snoodaard drukte ondertussen op het enige knopje dat de vierde verdieping bezit: jawel, het knopje-neerwaarts. Hij ziet echter de lift tweemaal stoppen, en besluit de trap te nemen. Enfin, voor het koppel en mezelf gaat de lift dus ook nog eens naar boven, alwaar de moeder reeds voor de tweede (en niet de laatste) maal aan haar kinderen moet zeggen dat ze nog niet hoeven uit te stappen. Deze gedachtengang kronkelt dus door mijn hersenen terwijl we dalen van drie naar ... één natuurlijk! De lift stopt zoals verwacht. Een jongeman stapt in en drukt onverwijd op knopje-vier. Maar de lift doet niet wat hij hoopt (dat had er nog moeten bijkomen) en we gaan — hiphop — naar de onderste verdieping. Daar stappen dus uit: het koppel, hun twee kinderen, de buggy en ik. De jongen nog niet, want hij merkt beleefd op dat hij naar het vierde moet. Waarop de mannelijke helft héél droog zegt dat dat wel even kan duren...

BOER-BAKKER-BOLLETJE

VIDEO VIJFDAAGSE PRAKTIJKGERICHTE CURSUS VIDEO ZOMERVAKANTIE 1988

Gedurende de zomervakantie, meer bepaald in augustus richt UPV een vijf-dagendurende videocursus in, voor al wie actief wil meewerken aan het realiseren van een video-film. Voorkennis is niet vereist.

Met video werken leer je alleen door zelf actief mee te werken aan alle stappen die er bij het realiseren van een videoproduktie nodig zijn: produktieplanning, scenario, draaiboek, regie, camerastand, beeldcompositie, ritme, belichting, geluid en montage...

De cursus wordt dus niet louter theoretisch opgevat, maar zal tevens leiden tot een grondige praktische kennis van de mogelijkheden van video-apparatuur en tot een overzichtelijke kijk op het tot stand komen van een film met al zijn creatieve, organisatorische en filmtchnische aspecten.

De groep, bestaande uit maximum 15 deelnemers, zal opgesplitst worden voor concrete opdrachten.

De cursus wordt geleid door Malik Besseghir en Michel Peremans, communicatiewetenschappers die reeds hun sporen verdienden in de audiovisuele sektor

(o.a. met eigen produkties). Video-enthousiasten met bijkomende interesse voor theater, animatie en fotografie.

Je kan de cursus volgen van 8 - 12 augustus '88 of van 22 - 26 augustus '88. Start telkens op maandag om 9u - einde op vrijdag om 17u30. De lessen worden gegeven op de VUB-campus - gebouw B - lokaal B404 (5de verd.).

Ofwel volg je de video-vijfdagse extern (zonder verblijf, wel middag-maal inbegrepen - prijs 5.500fr.

ofwel intern (in studenten-kamers op de VUB-campus), maal-tijden inbegrepen - prijs 6.800fr.

Het inschrijvingsgeld omvat ook:

- gebruik van apparatuur
- documentatiemateriaal
- verzekering

Voor meer informatie en/of inschrijving volstaat een telefoontje:

02 641 27 50

02 641 27 46

UIT IN BRUSSEL

NIXON IN CHINA

De Munt brengt in mei 2 nieuwe produkties: "Orfeo ed Euridice" (1762) van Gluck en "Giulio Cesare" van Händel. Over de eerste opera later misschien meer, maar nu vooral aandacht voor het werk van Händel.

In de jaren '20 van de achttiende eeuw werkt Händel aan de Londense opera-akademie. Hij is er in een strijd gewikkeld met de Italiaanse komponist Giovanni Battista Bononcini (1670-1750). Maar met deze "Giulio Cesare in Egitto" (1723/24) zal hij het pleit definitief winnen - en de gunst van het publiek voorgoed verwerven.

Regisseur van deze produktie is Peter Sellars. Waar het verhaal zich oorspronkelijk afspeelt in 47 voor de heer Ch. -Caesars veldtocht naar Egypte en diens amoureuze verwickelingen met Cleopatra- verplaatst Sellars het strijdtooneel naar het Midden-Oosten: "Julius Caesar in Beirut". "Een president van de Verenigde Staten komt in een Arabisch land, dat verscheurd wordt door vijandige fracties, tussenbeide. Een prominente Amerikaan werd daar gedood en zijn familie wordt gegijzeld. Bedreigingen worden geuit en onwaarschijnlijke allianties ontstaan om gerechtigheid te doen heersen".

In zijn strijd met Bononcini vergat Händel toch niet het dramatisch aspekt te verwaarlozen. Waar de eerste vooral zorg droeg voor kollaratuur-partijen, brillante technische vondsten -voor het snobpubliek toentertijd dé maatsiaf- mengt Händel virtuositeit met dramatische diepgang; de da capo-aria is dan ook hét uitgangspunt voor Sellars' ensceening: "Achter de strakke conventies, met name van de ABA-vorm, verbergt zich een chaotische werkelijkheid, zowel op emotioneel als op politiek vlak...Achter een ogenschijnlijk eenduidige gevoelsexpressie schuilt een wereld vol onuitgesproken tegenstellingen, die even aan de oppervlakte komen in de variaties van de parafrase" (K.Tindemans).

César in Beiroet, heel de maand mei in de Muntschouwburg.

RTB en NIEUWE MUZIEK

De RTB brengt een reeks interessante concerten, uitsluitend gewijd aan twintigste eeuwse komponisten. Daaronder werken van klassiekers (Debussy, Stravinski, Bartok), gevestigde hedendaagse meesters (Messiaen, Carter, Xenakis en Ligeti) en muziek van jonge goden, waaronder Petros Korelis, Frédéric Martijn en Walter Zimmerman (broer van Bernd Alois, o.a. bekend van de opera "Die Soldaten").

Vrijdag 6 mei verzorgt het "Orchestre symphonique de la RTBF" o.a. de wereldkreatie van Baervoets "Douze Episodes pour la Métamorphose de Kafka". Een konsert dat begint om 20.00u. in het auditorium van de RTB op het Flagey-plein.

WR

DE MOEIAL PRESENTEERT: AUTOTEST OVER DE P.G.E.: EEN DIALECTISCHE ANALYSE

De P.G.E. is niet zomaar een wagen. Men vindt er niet de vulgaire luxe van een Porsche of een Rolls, men vindt er geen opdringend dieselgeronk, men vindt er in feite niets (van dit alles). Opvallend bij dit wetenschappelijk prototype zijn een aantal klemtoonverschuivingen, zoals daar zijn: gedaan met het overloos CX-geleuter, gedaan met de race om het meest in- en uitlaatkleppen, m.a.w. terug naar de auto in zijn meeste autovorm en dit gekoppeld aan de meest geevolueerde wetenschap. Eindelijk recht. De P.G.E. werd getest in Brussel, en zo zij het.

1. Eerste indruk: 9,5/10

De eerste indruk bij het instappen in de P.G.E. is zeer positief. De stoel is makkelijk te bereiken, en de meest essentiële rijbenodigheden zijn rap gevonden. Terug wordt duidelijk dat de wagen van morgen er gans anders zal uitzien. Een versnellingsbak wordt overbodig, afwezigheid van een sigarettenasbakje wijst erop dat de rookloze sigaret ingang gevonden zal hebben, enz. Er

is juist nog een stuur, 2 pedalen en een stoel. Verder ligt de klemtoon op wetenschappelijk onderzoek. De wagen staat vol met boordapparatuur, doch een handleiding hiervoor bleek niet te vinden. Jammer. Het verlengsnoer is ook makkelijk bereikbaar, en past in elk stopcontact.

2. Veiligheid: 10/10

De P.G.E. is een echt veilige wagen. Voornamelijk de matige topsnelheid, de afschrikkende bumpers en de 'look' van de wagen (hij heeft iets van een legertank, zonder dit pejoratief te willen inschatten) dragen hier in sterke mate toe bij. Jammer is wel de afwezigheid van een A.B.S.-systeem, maar door de matige topsnelheid van de wagen is dit geen echte 'muis'.

02 641 23 25

van 8 - 12 augustus '88 of

van 22 - 26 augustus '88.

B404 (5de verd.).

Onthaal (1ste dag) - geb. Y'

(naast Kultuurkaffee)

<Vervolg op pagina 6>

Intelligentia.

Toen de (eigen)gewijde Afrikaanse keizer Bonkassa ons land bezocht, vroeg hij zich af waarom België om de 30 kilometer een uitgebouwde universiteit bezit. Hier moet serieus wat hersenkwiteit in huis zijn, had hij gedacht. Het leek hem wel niet in verhouding met de uitlatingen die hij tot dan toe van Belgische hoogwaardigheidsbekleders, stuk voor stuk afgestudeerden van onze hersenfabrieken, te horen had gekregen. Maar hij maakte er verder niet veel probleem rond. Er werd overal vriendelijk naar hem gelachen en iedereen stond zijn Hoogheid bereidwillig te woord. Want zo zijn ze, de universitaire schuimers, met om het even wie aanpappen. Wie weet valt er geen appeltje (onderzoeksproject) uit de kast. Zo hoorde hij in een onbewaakt moment twee geleerden elkaars oor teisteren: "Een studie in zwart Afrika binnengehaald door onze universiteit, dat zou té gek zijn. Een mooie reis op kosten van de gemeenschap en het geweten gesust door de bestemming. Onderzoek in de derde wereld, dat is pure ontwikkelingshulp!" En met wat geluk word je gevelde door een Afrikaanse zonneslag en ben je halftijds werkonbekwaam waardoor het project met de helft van de tijd dient verlengd te worden. Wat een vooruitzichten."

Tijdens zijn verblijf werd de geliefde keizer van hot naar haar gesleurd, werden de laatste technologische, maar nog niet geheel operationele snuffjes voor zijn neus uitgesteld. God, hier worden een pak mensen nuttelos bezig gehouden, en met wat een rommel, had hij gedacht, en vroeg waar de toiletkamers waren. Hij sukkelde sinds zijn aankomst immers met een kronisch buikgriepje. Het voedsel waarschijnlijk. Hij liet de rondleidingen beleefd over zich heen gaan, wachte tot de grijze heren uitgelurkt waren en deed zich overmatig te goed op de talrijk ter zijner ere georganiseerde recepties en banketten. Dat was wel een voordeel van dat onbegrijpelijk kommunautair landje, had hij gedacht. Voor hetzelfde werk bestonden er minstens drie diensten die slecht van elkaar verschilden door taal, geloof of ideologie. Hij vond dat wat overdreven, maar niet onverstandig. Elke dienst gaf bij de minste gelegenheid een eigen receptie. Ze hadden toch al iets geleerd aan die universiteiten, had hij gedacht. Wanneer iemand hem op een van die drinks vroeg wat hij nu dacht over het Belgisch kommunautair systeem, had hij joviaal geroepen (praten ligt niet in zijn keizerlijke aard): "Zeer goed. Jullie moeten dat systeem goed onderhouden, en zelfs uitbouwen. Elke gemeenschap, elke taalgroep moet voldoende ruimte krijgen om zichzelf verder te ontwikkelen, om de eigen cultuur uit te bouwen. Ja, moest ik de Belgische nationaliteit bezitten, ik zou op de Volksunie stemmen. Zeker weten. En bovendien, waarde toehoorders, wanneer deze gefragmenteerde staatsstructuur zich verder ontwikkelt, hebben we nog meer recepties!" Met dat laatste werd hartelijk gelachen. Wat zijn dat voor primitieve kinkels, had hij glimlachend gedacht. Ik meen wat ik zeg. Alleen dat van de Volksunie misschien... Daar zou hij het de volgende dag even met de eerste minister over hebben als hij vroeg genoeg uit zijn bed geraakte. Hij had immers opgemerkt dat zijn ongekroonde ambtsgehoort een bezorgd gezicht trok bij zijn verklaring. Met blijdschap had hij eveneens gezien dat naast

de eerste minister een kinderlijk blijde Volksunie voorzitter Gabriëls met fiere borst een lofied aanhief op de kwaliteit van het zilverpapier in het land van de geliefde keizer. Met hem zou hij nog vriendschap kunnen sluiten, had hij gedacht. Het leek hem een geschikte kerel en daarenboven leek hij zo fel op zijn nonkel waarvoor hij een onbegrensde waardering koesterde. Op de vraag van een pienter linguïstisch vorsner naar de afstamming van zijn toch merkwaardige naam Bonkassa, antwoordde de sympathieke keizer: "Ik heet niet toevallig Bonkassa. Het betekent een eerbewijs voor mijn onverbetterlijke financiële capaciteiten. Je zou kunnen stellen dat ik de Verhofstad van het zwarte continent ben: de staatsbegroting in evenwicht krijgen door inleveringen van de anderen. Likwiditeitsproblemen? Daar heb ik nooit van gehoord." De omstaanders moffelden een monkelend lachje weg achter de rand van een glas witte schuimwijn. Ja, zin voor humor heeft hij wel, den Bonkassa, hadden ze gedacht. Niet voor niets wordt hij in zijn kontinent de keizer van de zachte lach genoemd. Op de laatste dag van zijn rondreis door België had de goede keizer zich ziek gemeld. Hij moest zich ten volle kunnen concentreren op de vraag welke produkten hij zou meenemen om zich thuis in overvloed mee te kunnen verwennen. Zijn kilometerslange boodschappenlijstje werd met een zuur gezicht door de officiële diensten in orde gebracht. Maar niets voor niets, zo had hij de Belgische politiek intussen reeds leren kennen. In ruil voor zo veel vrijgevigheid en ook voor de gastvrijheid, presenteerde Bonkassa net voor het vertrek dan ook zijn keizerlijke kroon aan hetredend premier Martens. "Zo krijgt de ongekroonde keizer van België waar hij recht op heeft", orakelde Bonkassa en "zo kan ik bij een volgend bezoek tenminste met een gelijke kleitsen", had hij gedacht. Zoenend en wuivend nam hij afscheid van dit mooie landje. Over de universiteiten had hij nog een bedenking in petto: "de universiteiten beschouwen zichzelf als de edele delen van de maatschappij: niet altijd bruikbaar, maar toch waardevol om te bezitten." Hij draaide zich resoluut om en verdween in de kuip van zijn privé vliegtuig.

Cisse Suspens.

Wetenschappelijke ernst.

In een bibliotheekruimte heerst een ijzige stilte. Dat hoort zo. Het is de ongeschreven wet van de eeuwige boekenwormen. En het trieste lot van de gepresenteerde boekwerken. Echter soms kan een amateuristisch bibliotheekbezoeker zijn onbedaarlijke schaterlach met de beste wil van de wereld niet voor de eigen ingewanden bewaren. Bij het onvermijdelijke raadplegen van de thesiskatalogus is dit bijvoorbeeld het geval. Deze katalogus getuigt van een dergelijke onschatbare eruditie dat horen en zien vergaan. Een onschuldige oppervlakkige raadpleging leerde ons alles over o.a. 'De Belgische staatspropaganda via de postzegel', 'Het dialect van Grobbendonk', 'De herinrichting van de woonkern Bosstraat te St. Genesius-Rode', 'De evolutie van de diepvriesindustrie in West-Europa', 'De invloed van de taalgrens op de evolutie van de vruchtbaarheid in België vanaf 1846', 'De toepassingen van de fuzzy-set theory', 'De bepaling van strontium in tandpasta', 'Het bronchiaal toilet', 'De sneeuwklassen', 'De wreeftrap', 'De evolutie van de schedelbotten', 'Het onderzoek van eieren in shampoo' en het 'Vergelijkend onderzoek van drie vijvers gelegen te St. Genesius-Rode', blijkbaar een veelvuldig onderzochte gemeente bij de jonge vrijzinnige wetenschappers. De auteurs van deze met zuur zweet doordrenkte eindwerken bleven in de totale vergetelheid. Dat is echter geen algemene regel, was Roland Willemijns bewees met 'De benaming van de pit van een vrucht in de Vlaamse dialecten'. Willemijns schiepte het tot professor in de germaanse filologie. Voorwaar niet mis, Roland! En dat niet geheel onbekende Daniël Buyte wekte midden de jaren zeventig opschudding met zijn eindwerk 'De voetbalverslaggeving in de Vlaamse pers tijdens de maand november 1973'. Buyte kennende ongetwijfeld een scherpe politieke analyse. Onze deftige beleefdheid dwingt ons na al het voorgaande te besluiten met een korte maar welgemeende ode: Vub, koningin van de vrijzinnige intelligentie, we love you. En dat ge nog veel gezonde wetenschappers moogt afleveren tot meerdere eer en glorie van het nageslacht. Wetenschappers met het onbesmette aureool van ernst, vakmanschap en doortastendheid.

Cisse Suspens.

<Vervolg van de PGE-test>
<pag.5>

3. Rijgedrag: 9/10

De auto gedraagt zich goed, en U?

4. Sociale appreciatie: 9/10

Wie met een P.G.E. door Brussel 'zoekt' belandt altijd in een speciale sfeer. Kinderen wuiven je na, oude mensen schudden het hoofd en de rest vindt altijd wel een reden voor een lach. Sociaal gezien vervuld de P.G.E. dus een belangrijke rol in onze maatschappij en op die manier de V.U.B. dus ook een beetje. Het brengt de mensen ook een beetje dicht bij elkaar. Zo ook als de batterijen van de wagen plat zijn en je op deze manier kennis maakt met vele mensen waar je aanklopt en vraagt om hun stopcontact te gebruiken. Deze koffiepauze impliceert natuurlijk wel een beetje openstaan voor de mensen waarbij je 'tankt' en een beetje deel worden van hun leefwereld, hun problemen en hun spontaniteit. Niet alleen tanken impliceert een stijging van het sociaal contact, maar ook de vele praatjes met de fietsers die als ze je voorbijsteken altijd wel een vriendelijk gebaar over hebben. Er zal dus weer meer tijd vrijgemaakt worden voor het communicatief aspect in deze toch soms wel kil-ogende maatschappij. Komt daarbij dat de wagen milieuvriendelijk is en dikwijls de tijd doet vergeten.

5. Verbruik: 9/10

De proefrit was tamelijk kort, elke verdere opmerking houdt hier rechtstreeks verband mee en is dus vewaarloosbaar.

6. Ombouwmogelijkheden: 8,5/10

Een praktisch aangelegd iemand kan nogal vlug de wagen enkele persoonlijke tintjes geven. Bijvoorbeeld door het aanbrengen van een aantal commerciële stickers, of de woordjes : rallye, sprint, agalaf, enz. Gordijnrups dragen altijd bij tot een huiselijkere sfeer in de wagen, kortom alles is mogelijk bij de P.G.E.

Besluit :

Als we de evolutie van de automobiel dialectisch bekijken kunnen we stellen dat we met de P.G.E. een nieuw stadium in de automobiel bereikt hebben. De auto is dialectisch gevoelender van luxe-middel (these), naar verplaatsingsmiddel (anti-these), tot onderwerp van wetenschappelijk onderzoek (synthese). Terecht beseft U dat het lezen van voorafgegane gedachtegang in deze pre-examenperiode als volwaardig tijdverlies mag beschouwd worden. Om dan nog maar te zwijgen van de tijd geïnvesteerd om dit artikel te schrijven! Maar daar handelt mijn volgend artikel, in de volgende Moeial over. Tot dan!

Uw vriend.

Topponities Voor voor biologen en diëtisten...

- Vanaf oktober tot en met maart bestonden beide restaurantmenu's uit :
- 30,7 % kip of kalkoen
- 17,9 % vis
- 9,0 % varkensvlees
- 8,5 % steak
- 7,5 % braadworst of pensen
- 5,7 % karbonade en variëteiten
- 4,2 % hamburger
- 3,8 % gehakt
- 2,8 % deegwaren
- 2,8 % konijn
- 2,4 % chinese brochet en loempia
- 2,4 % wienerschnitzel
- 1,4 % lever
- 0,9 % zuurkool

Daarvan werden 30,7 % met warme groenten geserveerd, 24,5 % met een slavariëteit. En 44,8 % zonder groenten dus.

Bedenk ook : 30,7 % van de 2 menu's was kip of kalkoen. Dat betekent dat je 61,4 % van de dagen lekker hormo... euh kip of kalkoen kon eten. Conclusies trekt u zelf maar (of raadpleeg bioloog of diëtist, óf kijk eens in de spiegel naar uw kloekke kippeborst !) ...

TAXISTOP.

Wederom helpen De Moeial en Taxistop je om kostendelend naar en van de VUB te pendelen. Wil je meer inlichtingen over een bepaalde lift, bel dan naar het nummer **091/23.23.10**. Alle aanbiedingen vertrekken tussen 7u45 en 9u00 in het thuisland en tussen 16u30 en 18u00 in Brussel.

Strombeek-Bever-Brussel	Borgerhout-Brussel
Tervuren-Brussel	Mortsel-Brussel
Rotselaar-Brussel	Berchem-Brussel
Wolvertem-Brussel	Ekeren-Brussel
Leopoldsburg-Brussel	Hemiksem-Brussel
Beringen-Brussel	Lier-Brussel
Tongeren-Brussel	Brugge-Brussel
Maasmechelen-Brussel	Kortrijk-Brussel
Zonhoven-Brussel	Elversele-Jette
Beringen-Brussel	Aalst-Elzene
Dilzen-Brussel	Temse-Brussel
Vilvoorde-Brussel	Gent-Brussel
Heverlee-Brussel	St.-Denijs-Westrem-Brussel
Schaffen-Brussel	St.-Amandsberg-Brussel
Wilsede-Elzene	Melle-Brussel
Houtvenne-Brussel	St.-Martens Latem-Brussel
Kessel-Lo-Elzene	Zottegem-Brussel
Hoboken-Brussel	Nevele-Brussel
Londerzeel-Brussel	Herent-Brussel

Jonge, dynamische instelling zoekt wegens uitbreiding van haar clientèle:

VRIJWILLIGERS

Functie:

- nieuwe studenten van Vesalius College helpen de Belgische gemeenschap beter te leren kennen;
- helpen contact te leggen met Belgische families;
- het Nederlands helpen aanleren.

Profiel:

- je bent lid van een Belgische familie;
- je beschikt over goede contactuele vaardigheden;
- je hebt interesse in andere culturen;
- de gesproken Engelse taal is voor jou geen chinees, aarzel dan niet ons te contacteren op onderstaand adres:

VESALIUS COLLEGE
Triomflaan 35 (naast café de Shamrock)
1160 Oudergem

Tel 02/641.28.21.
641.28.22.

Deze kumulatie wordt diskreet behandeld.

SJERP.

Consultatiecentrum VUB
Gebouw Y' (ingang via Toegang 7)

- Maak er een afspraak als je een gynecologische of andrologische raadpleging wenst, rechtshulp of psychologische begeleiding nodig hebt.
- Ga er de pechpil of MAP (Morning After Pil) halen als je een voorbehoedsmiddel slecht, verkeerd of niet gebruikte.
- Koop er een condoom om je tegen het Aids-virus (daar hebben we het weer!) en andere SOA (sexueel overdraagbare aandoeningen) te beschermen.
- Laat er een zwangerschapstest uitvoeren. Met een weinig urine kan men op twee minuten tijd het resultaat aflezen. Deze test kan reeds enkele dagen vóór de normaal voorziene menstruatie uitgevoerd worden.
- Loop langs als je een brochure wil inkijken of kopen.
- 1. Brochures uitgegeven door CGSO.
- ABC van de voorbehoedsmiddelen.
- Duidelijkheid over de pil.
- ABC van de pil.
- het spiraaltje.
- het condoom.
- het cervixkapje.
- ongewenst zwanger.
- S.O.A.
- sterilisatie van de vrouw.
- sterilisatie van de man.
- 2. GG-pamfletten.
- impotentie.
- het orgasme bij vrouwen en meisjes.
- jongeren en seksualiteit.
- voorbehoedsmiddelen.
- pedofilie.
- seksualiteit en lichamelijk gehandikapt.
- seksualiteit en geestelijk gehandikapt.
- incest.
- onvrijwillig kinderloos.
- de baarmoederoperatie.
- 3. Aids-brochure: uitgegeven door "The foundation" v.z.w. voor jongeren.
- 4. Brochures van de International Health Foundation.
- over menstruatie gesproken.
- als vrouw naar de arts: het gynecologisch onderzoek.
- de menopauze.
- over het wegnemen van de baarmoeder: hysterectomie.
- ongewild kinderloos.

Agenda'tje.

dinsdag 26 april 1988.

Antverpia overdrachskantus, in de BSG-zaal om 20 uur.

donderdag 28 april 1988

Antverpia film: 'The secret of my succes.' Wij vermoeden dat dit zich ergens in de Q zal afspelen, rond 20 u.

woensdag 4 mei 1988.

PK-verkiezingen.

donderdag 5 mei 1988.

Verkiezings-TD van PK en Antverpia in de BSG-zaal.

maandag 9 mei 1988.

Algemene Vergadering van VSKM om 12.15 in lokaal 3B217.

dinsdag 10 mei 1988.

KEPS-bestuursverkiezingen, van 12 tot 14 uur 'Ad Valvas'.

Studiekring Vrij Onderzoek Protesteert!

Studiekring Vrij Onderzoek van de Vrije Universiteit van Brussel wil bij deze protesteren tegen de behandeling van honderden gewetensbezwaarden in de EG-lidstaat Griekenland. Zonder enig alternatief voor legerdienst komen deze mensen terecht in Griekse militaire gevangnissen. Studiekring Vrij Onderzoek vraagt dat aan deze middeleeuwse toestanden en roept de Belgische regering en het Belgische parlement op om daartoe de nodige stappen te ondernemen. Meer in het bijzonder wenst Studiekring Vrij Onderzoek te wijzen op de labiele toestand van Michalis Maragakis, nu reeds in hongerstaking van 22 februari 1988. Zijn toestand gaat met de dag achteruit, zodat internationale tussenkonst zeer dringend wordt.

KULTUURKRANT

DE STOUTE JAREN

In het kader van de Stoute Jaren, ambitieus en nationaal project over de jaren 60, brengt de Dienst Cultuur nog volgende interessante bijdragen:

TENTOONSTELLING 'STOUTE KUNSTENAARS'

In Galery' en in het Kulturkaffee worden tot 19 mei '88 werken getoond van elf hedendaagse kunstenaars.

Gemeenschappelijke factor: ze studeerden allen aan een hogere kunstschool tijdens de stoute jaren en bleven ook nadien kunst bedrijven. Werken die zij maakten in '68 als student worden geplaatst naast hun recente realisaties.

Door op zo'n brutale wijze deze 20 jaren te overbruggen zal niet alleen de persoonlijke evolutie van de kunstenaars weergegeven worden, maar zal ook een beeld opgehangen worden van de maatschappelijke, politieke, sociale en culturele veranderingen.

De deelnemende kunstenaars zijn
Dominique Ampe
Rob Bruyninckx
Robert Cilque
Enk De Kramer
Yves De Smet
Marc Marcasse
Danny Matthys
Pjeroo Roobjee
William Sweetlove
Jan Vanriet
Willy Van Eeckhout

De tentoonstelling loopt t.e.m. do. 19 mei '88 - elke werkdag van 10 tot 17u in Galery' en van 12 tot 24u in het Kulturkaffee.

KUNSTDEBAT 'KUNSTONDERWIJS TOEN EN NU'

In het decor van de tentoonstelling 'Stoute Kunstenaars?' vindt een panelgesprek plaats, dat als doel heeft het kunstonderwijs in '68 en '88 te vergelijken, bekritisieren, evalueren en vooral bediscussiëren.

De avond gaat van start met de vertoning van de veelbesproken BRT-videofilm '3 x Kunstonderwijs in Vlaanderen' van Claude Blondeel en Chris Dercon.

Met **Frans Boenders** (producer BRT) als moderator, **Jean Bilquin** (docent Schilderkunst Academie voor Schone Kunsten Gent), **Oswald Kuljken** (docent Plastische Kunsten P.N. Tienen), **Jan Vanriet** (directeur Stedelijke Academie voor Plastische Kunsten Antwerpen - Hoboken), **Narcisse Tordoir** (hoofddocent Rijks-academie afdeling Schilderkunst Amsterdam) en **Urban Mulkers** (directeur Provinciaal Museum Hasselt) in het panel zal er wind genoeg zijn om het te doen waaien.

Woe. 27 april '88 - Galery'
 Inkom 50fr
 19u videofilm - 20u: kunstdebat

William Sweetlove

TENTOONSTELLING KUNST IN DE BIBLIOTHEEK GRIEKS IN EGYPTE. SCHRIFT EN SCHRIFDRAGERS UIT DE GRIEKS-ROMEINSE PERIODE

Deze tentoonstelling wil een beeld geven van de evolutie van het Grieks schrift in Egypte vanaf de Hellenistische periode (4de eeuw v.C.) tot laat in de Romeinse periode. Dit gebeurt a.d.h.v. originele foto's en objecten: papyri, ostraca (potscherven), inscripties op steen en hout, amforenstempels. De kern van de tentoonstelling bestaat uit een selectie van onuitgegeven Ptolemaïsche papyri, afkomstig uit mummiekartonnages.

Vernissage **woe. 27 april** - 17u
 Centrale bib. - Geb. B & C, niv.1
 Tentoonst. t.e.m. **woe. 11 mei**
 elke werkdag van 9 tot 21u
 zaterdag van 10 tot 16u

VOORDRACHTEN

'-MONS CLAUDIANUS'
 Prof. Dr. W. VAN RENGEN
 4 mei - 17u - Lok 5B407
 '-GRIEKS-ROMEINSE DORPEN
 IN HET FAYOUM'
 Drs. H. MELAERTS
 9 mei - 17u - Lok 5B407
 '-HET HUMANISME BIJ HET
 BEGIN VAN DE 16DE EEUW'
 Prof. Dr. R. DESMET
 11 mei - 17u - Lok 5B407

MIDDAGANIMATIE DE ADEMPAUZE

Alvorens deze snel ingeburgerde traditie een zomer lang het zwijgen op te leggen, wordt zij om 'humanitaire redenen' nog één keer uit de kast gehaald.

ZIE GINDS KOMEN DE EXAMENEXPERTEN

O nee, sadisten zijn wij niet. Het ligt allesbehalve in onze bedoeling om de stressbarometer op 'storm' te brengen. Maar jongelui, aan de zomerse sisyphuskwelling valt niet te tornen. Om de gemoederen wat te bedaren en omdat het beter is te voorkomen dan te genezen, tonen wij u de gezichten die mensen met examenkwaaltjes immer toelachen. Paul Schrijvers praat met examen-experten Prof. M. Geivaerts (ombudsman), Elly Van Assche (S.JERP) en Jean Klerckx (Dienst Studieadvies).

Dinsdag 26 april '88 - 12u30
 Kulturkaffee - toegang gratis

LITERATUUR DUITSTALIGE LITERATUUR IN BELGIE: BERICHT UIT HET GRENSLAND

In het Oosten van de provincie Luik vindt men de Oostkantons, met als spreektaal: Duits. Sedert de cultuurautonomie ook tot de verworven rechten van onze duitstalige landgenoten behoort wordt in de streek steeds meer duitstalige literatuur gepubliceerd. In ons taalgebied is deze literatuur uit de Oostkantons echter vrij onbekend. Tijdens een studiedag wil men door lezingen en voordrachten uit eigen werk een eerste bescheiden brug naar de cultuur uit het grensland leggen.

Medewerkers studiedag:
Bruno Kartheuser, Leo Wintgens, J. Daeslemans, R.J. van de Maele, L. Gillissen, H. Jenniges, R. Schaus, G.F. Heuschen, e.a.

Zaterdag 7 mei '88 - 10u30
 Galery'

Danny Matthys